LUREN.

TOLV LAPPISKE OG NORSKE

VISER OG SANGE

AF

A. W. B.

SUOMALAINEN KIRJALLISUUDEN SEURAN KIRJASTO

Kjeldseths Bogtr., Tromsö.

J. Kjeldseths Forlag.

LUREN.

TOLV LAPPISKE OG NORSKE

VISER OG SANGE

AF

A. W. B.

TROMSØ.
J. KJELDSETHS BOGTR.
1900.

No I.

Irgge-Lavl.

(Egen Melodi.)

1.

Moarse birra mon aigom juoiggat,
Son læ čabbes, dat læ vuoiggad,
Nuftgo bæivaš, gutte čuovgga,
Læ mu nieidda, dat læ duot.
(Omkvædet for hvert Vers er Lappejuoigen).

2.

Jifte bottim su čalmid gæččat
Ja moadde cumma su njalmest vieẑẑat,
Mon oẑẑum gutta, mon oẑẑum čieča
Ja bagjel čuođe, dat læ duot.

3.

Sust læ hirmos rakisvuotta,
Vaibmoravggam sust boatta,
Bardne-olbmu son gal matta
Gidda valddet, dat læ duot.

4.

Son læ njalges nuftgo sokkar,
Son læ buttes nuftgo nager,
Son læ šiega, celki lukkar,
Son læ favrro, dat læ duot.

5.

Sust læ ollesvuotta stuores,
Son læ čabbes, laḑes, buorre,
Son læ maida aibas nuorra,
Oppet rigges, dat læ duot.

6.

Voi, voi, rakis, čabba Magga,
Mon læm aibas særvetaga,
Mutto jos don akkan šaddak,
Dalle oažom, dat læ duot.

ad No. I.

Friersang.

(Fri Oversættelse).

ad 1.

Jeg vil synge om min Pige,
Hun er vakker, kan jeg sige,
Som et Sollys uden Lige
Er min Pige, det er sandt.

ad 2.

Igaar jeg kom et Kys at hente
Fra min sukkersøde Jente.
Jeg fik sex, ja fler i Mente,
Over hundred, det er sandt.

ad 3.

Kjærlighed er stor hos hende,
Hjertebanken kan hun sende,
Ungkarls Tanker til sig vende,
Hun kan fængsle, det er sandt.

ad 4.

Hun er sød som Kandissukker,
Hun er ren som Sneens Flokker,
Hun er flink, det sa vor Klokker.
Hun er deilig, det er sandt.

ad 5.

Skjønne, brave, ædle Kvinde,
Ungdoms Stempel paa din Tinde,
Alt fuldkomment kan jeg finde,
Endog Rigdom, det er sandt.

ad 6.

Ak, min Magga, du skjønne, kjære,
Ene maa jeg min Længsel bære,
Men naar du vil min Hustru være,
Da faar jeg Selskab, det er sandt.

No. 2.

Varjevuodna.[1]

(Mel.: I Oleanna der er saa godt at være.)

Don Varjevuodna, vitta bænagullam gukkes raigge,
Don birrastattak mangalagaš šiega assambaike.
:|: Don Varje, varje, varje, varje, varje varje-
vuodna :|:

2.

Dast im mon darbaš oaggot, im dieđe, mi dat
šaddai,
Dastgo dast læk guolek, guđek mannek bænta
gaddai,
:|: Min Varjevuodna — osv. :|:

3.

Mon speisibæle oažom, jos mon bæivest matam
čokkat,
Ja guofte speisi, jos mon višam birrambæive nokkat
:|: De Varjevuonast — osv. :|:

4.

Ja dast læ daggar ænam, man ald rutta bajas
šadda,
Ja jos don dušše čoaggak, don gavnak dievva roagga
:|: Min Varjevuonast — osv. :|:

[1]) Fra de dovne i Sognet.

5.

Buokrakkan, maid don darbašak, min Varjevuodna adda,
Dat fuolla dudnji biftasid buoklagaš ruđaitaga.
:|: Min Varjevuonast — osv. :|:

6.

Ja dast læ maida javrre, gutte sistes doalla vine,
Ja dast don gavnak mangalagaš hirmos stuorra spinid.
:|: Min Varjevuonast — osv. :|:

7.

Mon arvvalam damđiti, jos don læk aibas laikke,
De lifči buoreb dudnji, go don boadak deiki
:|: Min Varjevudni — osv. :|:

8.

Min almevalddegoddest ik šadda galle roappat,
Jos don ik viša barggat, ik maidege dakkat
:|: Min Varjevuonast — osv. :|:

9.

Dal loapatet mon ferttim, boađe duššе deiki,
Gaddam, don dal dovdak min šiega orrombaike,
:|: Min Varje, varje, varje, varje, varje, varje-vuona :|:

No 3.

Akkedas mellem Østfinmarkens fire Nationer.

(Mel.: En liden Gut ifra Tistedalen.)

Skolpen:

Nei aldrig finnes der bere Stein, :|: ein min eien :|:
Eg bur me Have og bryt paa Lain :|: Rysseseien :|:
:|: Jau Loddetosken eg dræpe kain,
Og derfor er eg og ein hollen Main
Bra paa Veien, bra paa Veien :|:

Russeren[1]):

Paa Burmain jes maaja njet vil ha[2]),
Fiska skirom, Fiska skirom[3]),
Kak tvoia Rusmain, saa mera bra[4]),
Jes paa Skip kom, Jes paa Skip kom[5]).
:|: Kak ju vil skaffom ja drikke The[6]),
Davai paa Skip tvoia ligge ne[7]),
Grot paa slipom, Grøt paa slipom[8]). :|:

[1]) Det saakaldte „Russenorsk", et Sammensurium af flere Sprog, som saavel Finmarksfiskeren som Russekjøberen tror er hinandens Sprog, og derfor forstaar de udmærket hinanden. [2]) Norsk Fisker vil jeg ikke være. [3]) Tilvirke Fisk. [4]) Hvis du var Russer, saa mere bra. [5]) Kom paa Skibet. [6]) Hvis du vil spise og drikke The. [7]) Værsaagod, kom du paa Skibet. [8]) Først sove.

Lappen:

Vi var an liten Varangen Fin, :|: Koman hite :|:
Vi fik an træve i mikje Vin :|: Mot an slite :|:
:|: Best ikje aldri vi har an Nøe
Vi fik an saftens ker Vinter Brøe
Naake lite, naake lite. :|:

Kvænen:

Go Vænan ar ikke Painger kran
:|: Nytter ikke :|:
Kær Kæften som pruke trikke Tran
:|: Maatte prikke :|:
:|: Men faat an raake paa Syen eg,
Saa gaammer Prænvin saa godt aat meg
:|: Til aa trikke :|: :|:

Skolpen:

Kom Kamerata bli kjeint me meg
:|: Som va Gainde :|:
For Levemaaten I taer som eg
:|: Uta Vainde :|:
:|: Vi bruka Sjyen i Hopalag
Aa leite Føa for kver ein Dag
:|: Fremme Lainde :|:

Russeren:

Da grot sainfærdi, tak njet schevaa[1])
:|: Baat paa tvoia[2]) :|:
Kak Burmain, Fielmain jes karaaschaa[3])
:|: Dein paa moia[4]) :|:
:|: Dein gammal Vrei mera bra kladi[5])
Paa mi ailsama go Veen, gribi[6])
:|: Skaal paa tvoja[7]) :|:

No. 4.

Kjibigainden.[8])

Skolpedialekt.

(Mel.: Alle Karfolk har saa mangt aa si, san).

1.

No for Tia dikta alle Main — Far
Kofor ikje daa ein Kjibigaind — Far
Krote nokre Linje, ka eg har i Minje

---

[1]) Ja meget sandt, det gjør ingenting. [2]) At vi er Brødre. [3]) Om Norman, Finman er meget godt. [4]) For mig. [5]) Den gamle Ondskab mere bra lægge bort. [6]) For mig er alle god Ven — tag Glasset. [7]) Skaal for *dig*. [8]) Tybygutten.

Om dein Tia, som i Kjibi rain — Far.
Kjibigaind — Far, Er min Stain — Far,
Skryte eg desviar ikje kain — Far.

2.

Dikte Strofe har eg ikje lært — Far,
Masjonslæsna[1]) faldt meg mykje svært — Far.
Daa eg slap før Præsten, skreiv han i Attesten,
At de daarlig va me min Forstain — Far.
Eg va Gaind — Far, Kleine Main — Far
Mankemeint[2]) paa Vet aa aljehain — Far.

3.

Ka der sia ette hæinte meg — Far
Derom vil eg no oplyse deg — Far,
Jus de bare ikje, bli so alt formykje,
At Forstørrels kjæm i min Forstain — Far
Kjibigaind — Far Er min Stain — Far
Store Mankemeint paa Eildebrain[3]) — Far.

4.

Daa eg var ein tjuaars Gut — Far
Leit eg meg ei Kjibifæsje[4]) ut — Far
Ikje fains der bere over heile Være,
For ho hadde Friare som Sain — Far
Men eg vain — Far, Heinnes Hain — Far
Deingaang vakje Mankemeint de Grain — Far.

---

[1]) Konfirmationen. [2]) Mangel. [3]) Ildebrand her betyder Brændsel. [4]) Kjibifæsje = Tybypige.

5.

Derpaa kjøbt eg meg eit Plankehus — Far
Deingaang fains der inga Væggel . . — Far
Præsten skaffa Kjærring, aa ein Vassøværing
Ga meg paa Betruels liten Grain — Far
Eg blei Main — Far, Bra i Stain — Far
Første Aara foer, saa Elva rain — Far.

6.

Fisken kom kvær Aaring liksom Sain — Far
Loidetosken reinte beint paa Lain — Far
Baade Fiskebetten, ogsaa Mjelkeskvetten
Altformykje kom som vilje fain — Far
Eg var Gaind — Far, Godt i Stain — Far.
Bare Mankemeint paa Eildebrain — Far.

7.

Skat aa Skoletold betalte vi — Far
For dei Ongane, som skulje bli — Far
Vi var fri for Skjyssen, aarligaars kom Ryssen
Førte Mjølenæven aa Gryngrain — Far
Kjibygaind — Far, Var i Stain — Far
Basen var eg baa paa Sjy og Lain — Far.

8.

Men sjaa Tia skrei aa Løkka me — Far
Levemaaten vilkje rykke te — Far

Støt eg gjek i Fylla, meir aa meir blei Sjylla,
Barneskraailen øka paa iblain — Far
Kjibigaind — Far, Kleine Main — Far
Mankemeint paa meir el Eildebrain — Far.

9.

Ka skal Fattigmain leva ta — Far
Naar hain ikje faar, ka hain ska ha — Far
Koles ska eg bærges, naar at kjøbmain ærges
For at bare Løgn kjæm in paa Sjyl — Far
Kjibigaind — Far, stakkars Stain — Far
Mankemeint paa Sjyl[1]) aa aljehain — Far.

10.

Dræg eg noken Fiskeliv te Byes — Far
Faar eg heim paa Kjelken fire Lys — Far
Heilder noke ainda, Kva som kjæm for Hainda
Penge faar eg ikje minste Grain — Far
Kjibigaind — Far, stakkars Stain — Far
Aldri Kongens Mynt kjæm i has Hain — Far.

11.

Gjek eg til Vassøia aa blei pisk — Far
Borga eg ut Sjyl paa Løgn aa Fisk — Far
Ka hjalp Fiskelyse[2]), Ka hjalp Tosk og Hyse,

[1]) Kredit. [2]) Spaadom om godt Fiske.

Naar at Krien[3]) jaga alt fra Lain — Far.
Stakkars Stain — Far, Kjibigaind — Far
Store Mankemeint paa aljehain — Far.

12.

De har svarte Engelsmain gjort — Far
For hain jaga Rys og Loidda bort — Far
Vi bad tel Vorherre, over heile Være
At dei engelsk Troilla sto i Brain — Far
Dersaa hain — Far Sto paa Lain — Far
Vakje Mankemeint paa Eildebrain — Far.

13.

Deinje Visa skakje længer bli — Far
For no er vi Engelsmain fri — Far
No er Fisk i Vainde, no er Rys i Lainde
No er Kjibi, som vi før va vain — Far
Kvær ein Main — Far Stor paa Stain — Far
Bare Mankemeint paa Eildebrain — Far.

---

[3]) Krimkrigen, hvorved Englænderne blokerede alle russiske Havne.

No. 5

Gamlemor til ho Ane.[1]

Bondedialekt — egen Melodi.

1.

Sjaa ho Ane, kor ho reinnje, sjaa ho Ane, kor ho spring.
E de nokke so heinnje, ska du ta deg ein Sving.
:,: Høir ho Gamlemor, høir ho Gamlemor, ho veit meir el du :,:

2.

Høir no, Ane, ka eg seie, du maa ikje sjaa blit.
Naar no Gutan dem e leie, du maa sjaa te bli dem kvit.
:,: Høir ho Gamlemor osv. :,:

3.

Du maa ikje sjaa formykje, paa Gutan der Vest
De kain heinje, at dem tykje om ho Ane aljebest.
:,: Høir ho Gamlemor osv. :,:

4.

Hei du Ane, kor du dainse, du e liksom ein Top,
Eg e ræid du gaar fraa Sainse, naar du gjør slike Hop.
:,: Høir ho Gamlemor osv. :,:

[1] 1ste og 5te Vers er af en anden Forfatter.

5.

Sjer du Kjolen, kor en gape, ska eg sætte ei Naal,
Eg e ræid en kunne rope. naar du dainse me en Paal.
:,: Høir ho Gamlemor osv, :,:

6.

Kjæm en Ola aa vil frie, kjære Ane, sei nei,
Aa hvis han ikje vil tie, rein beinast din Vei.
:,: Høir ho Gamlemor osv. :,:

7.

Men hain Kristen hos Halvor, hain kain du no ta,
Hvis hain fria for Alvor, saa va de ret bra.
:,: Høir ho Gamlemor osv. :,:

8.

Eiller kjæm der en ainja, en Riking paa Pæing,
So sjyn deg gje en Hainna, kjære Ane du træng.
:,: Høir ho Gamlemor osv. :,:

9.

Der e mange, som vil tæinnje dit Hjarte i Brain.
Du maa sletikje einnje, før du har deg ein Main.
:,: Høir ho Gamlemor, ho veit meir el du :,:

No. 6.

Fjeldfinnernes Nationalsang.

(Mel.: Hvor herligt er mit Fødeland).

1.

Mu šaddamænam hærvas læ,
Im rabmo æra amas rika,
Hui buoreb læ mu ječ̈čam lika,
Im lonot dam, im maggarge.
Josjoge skarpes læ mu duodar,
Dast šadda lika jægel, guobar;
:,: Go boaco fidne ælatus,
Must i læk æra gaibadus. :,:

2.

Mu hærgge læ mu ustebam,
Mu duodar læ mu orrombaikke,
Oft Ibmel olla maida deiki,
Gost sabmelaš læ riegadam.
Dost, dast læ vaidno, alo rido,
Mon orom rafhest, Ibmel gito;
:,: Im gavna saje buorebun,
Go alla varest boccuiguim. :,:

3.

Mu Ibmel ja mu gonagas
Læk munji rakis oaivvehærrak:,

Daid balvvalam — im fuola ærain,
Im! vaiko mon læm sabmelaš.
Dat ofta Ibmel, ofta albme
Læ bagjel oaive buok mailme;
:,: Mu duodar ald mon vagjolam
Du diti, rakis hærgačam. :,:

4.

Mu ija čuovg læ guovsakas,
Mu dalvvebæivve manotæppe,
Mu dallo læ mu goattedappe,
Buok hærvak munji joavddelas.
Mu boačočora læ mu balkka,
Mi munji buoreb vela galgga,
:,: Gost fidnim buoreb dile, gost,
Go dabe same-ædnamest? :,:

5.

I gifse ige gæččalus
Mu alla varrai ollit mate;
Mu obmudakkam læ mu goatte,
Mu savek læ mu jeddítus.
Mu boaco læ mu borramušsan,
Mu bivtasen, mu ælatussan;
:,: Im fuola æmbo mastege;
Mu šaddamænam hærvas læ :,:

ad No. 6.

Fri Oversættelse.

(Mel.: Den samme).

1.

Hvor herligt er mit Fødeland,
Ei roser jeg de frem'de Riger;
Paa Norges Fjeld jeg bedst mig liker;
Thi der er jeg den frie Mand.
Skjønt her er skarpt og goldt og øde,
Min kjære Ren dog finder Føde.
:,: Hvad fordrer jeg vel mere end
Fuldkommen Mose for min Ren :,:

2.

Mit Rensdyr er min bedste Ven,
Min Rigdom er min Lærredshytte,
Med ingen Konge vil jeg bytte,
Skjønt jeg er Fremmed, uden Hjem.
Fra Krigens Larm mig Gud bevarer,
Her sidder jeg saa tryg for Farer;
:,: Her føler jeg mig altid vel
Blandt mine Ren paa høie Fjeld. :,:

3.

Min Skabers og min Konges Navn
Staa begge skrevne dybt i Bringen;

Jeg ellers kymrer mig om Ingen
Og føler heller intet Savn.
Den Herre, som mig kjær er vorden,
Regjerer over hele Jorden;
:,: Han fører mig den steile Vei,
Jeg vandre maa, o Ren, for dig. :,:

4.

Min Vinterdag er Maaneskin,
Hvortil sig Nordlysflammer knytte;
Hvor deiligt da omkring min Hytte,
Hvor herligt da at være Fin.
Naar Renen trives og blir flere,
Hvad kan jeg da vel ønske mere,
:,: Naar Møien kronet er med Held,
Hvor herligt er da ej mit Fjeld? :,:

5.

Paa Fjeldet er mit rette Hjem,
Did naar ei Verdens Sorg og Plager,
Der gaar jeg trygt, hvor jeg behager;
Min Ski mig fører sikkert frem.
Min Ren mig fører, føder, klæder
Og skaffer mig saa mange Glæder.
:,: Jeg er den lykkeligste Mand;
Ja herligt er mit Fødeland. .,:

No. 7.

Fædrelandssang.*)

(Mel.: Nach Sevilla, nach Sevilla.)

1.

Gamle Norge! Frie Norge!
O! hvor skjønne dine Fjelde;
Stolt de trodse Nordhavs Vælde.
Mellem dine kjære Klipper,
Er din frie Mand saa sikker,
:,: Elskte Fjeld og Dal og Strand,
Frie Nordmands Fødeland! :,:

2.

Gamle Norge! Frie Norge!
O! hvor skjøne dine Dale,
Trygheds Hjem i Skrift og Tale,
Her har Nordens Mand sit Hytte
For dig trofast at beskytte,
:,: Norge, elskte Fødeland,
Kjære Hjem for frie Mand! :,:

3.

Gamle Norge! Frie Norge!
Tusind Fjorde dig omslynge,

*) Fra Ynglingealderen.

Lig Smaaalfer de sig klynge
Om din stolte Kyst og Strande,
Der kan Nordmand trygge lande
:,: Norge, du mit kjære Land,
Dig velsigner Nordens Mand. :,:

4.

Gamle Norge! Frie Norge,
O! hvor skjønne dine Skove,
Der kan trætte Vandrer sove,
Ei kan Himlens Fugle bygge
Sine Reder mere trygge
:,: End i Norges grønne Gran.
Norge, du mit Fødeland! ::

5.

Gamle Norge! Frie Norge!
Elskte Skove, Bjerge, Dale,
Ingen kan din Skjønhed male.
Hvil dig, klippefaste Norge,
Du for deres Vel vil borge.
:,: Du mit Fjeld, min Dal, min Strand,
Du mit elskte Fødeland! :,:

No. 8

Hilsen til Tromsø

i Anledning Udstillingens Slutning i 1870.

1.

Du lille, vidunderlig deilige Ø
Bag snedækte Tind ved den speilblanke Sø,
Omkrandset af skyhøie Fjelde!
Du bærer i Hjertet en blomstrende By
Saa deilig og lun under Birkenes Ly,
Beskyttet mod Nordhavets Vælde.

2.

Dit løvrige Hoved med guldgule Strand —
En blomstrende Pryd for vort Fædreneland —
Maa fængsle den Fremmedes Øie.
Hvor skjønt flyder Strømmen dig speilblank forbi,
Mens Midnatsols Straaler afspeiles deri
Omkap med de skovklædte Høie.

3.

Blandt fagreste Søstre du vist bærer Pris,
Med Sandhed du hilses som „Nordens Paris“,
Skjønt frygtet og kold er din Zone,
Din Skjønhed dog fængsler hvert prøvende Blik,
Og aldrig man glemmer det Indtryk, man fik
Af Tromsøens blomstrende Krone.

4.

Hvad ligner dig, Tromsø, naar Løvet er grønt
Og Landsted ved Landsted — henrivende skjønt—
Fremtitter bag sitrende Blade?
Der Bylivets Glæder i landlige Ro
Med Gjæstfrihed, Hygge forenede bo,
For altid at hilse den Glade.

5.

Farvel da du skjønne, du venlige By,
Dig atter og atter jeg hilser paany,
Kun Mindet jeg nu har tilbage;
Men dette mit Skjønneste kalder mig did,
Hvorhen mine Længsler saa mægtig og blid
Med usvækket Kraft mig vil drage.

No. 9.

Ved Tromsø-Udstillingens Aabning

den 2den Juli 1894.

(Mel.: Jeg vil værge mit Land.)

1.

Nordens Kvinde og Mand! Kom og se, hvad vort Land
Kan ved Flid faa istand. Fra vor hjemlige Strand

Vore Gutter ombord, Fra den fiskrige Fjord
:,: De har skjøttet sit Ror :,: Hvor i Verden de foer.

2.

Langs vort Fædrelands Kyst Er ei altid saa lyst,
Tidt det modige Bryst Her maa vove en Dyst;
Om end Trøien var vaad, Var der Tid, var der Raad,
:„ Vi saa mangen en Daad :,: Fra den fiskende Baad.

3.

Hvad nu her bæres frem Er fra Fiskeres Hjem,
Det er Arbeidets Ven Som skal tale for dem.
Fra den veirbidte Hær, Som har Bølgen saa kjær,
:,: Skal vi stille ud her :,: Fra de yderste Skjær.

5.

Fra vort Fjeld, fra vor Fjord Og fra Husflidens Bord
Er Udviklingen stor I vort fjeldhøie Nord.
Her er Kunst, her er Pragt. Her er Viljen en Magt,
:,: Her har Arbeidet bragt :,: Hvad i Fliden er lagt.

5.

Vi vil feire vor Fest. Vi vil glædes som bedst,
Vi vil hilse hver Gjæst Ifra Øst og fra Vest.

Lad os prise den Flid Som har prydet en Tid;
:,: Maatte Arbeidets Slid :, Bringe Frugterne hid!

6.

Kom da Arbeidets Ven Fra den fjerneste Grænd,
Kommer Kvinder og Mænd Til Udstillingen hen,
Søg at sprede dens Glands Væk for Gjærningens Sands.
:,: Lad os binde en Krands :,· Om de kjække tilvands!

No 10.

Ved Regattaen i Tromsø 1894.

(Mel.: For Norge, Kjæmpers Fødeland).

1.

Vor Sjømand er al Ære værd,
Med Mod og Kraft i Eie,
Paa Havet gaar hans vante Færd,
Paa Bølgerne hans Veie.
:,: Vi stolte er af denne Stand,
En Hæder for vort Fædreland.
Gud signe Sø- og Fiskermand
Som Farerne kan greie :,:

2.

Idag vi mangen Seiler saa
At stevne ud fra Øen.
Der stod en Kamp paa Bølgen blaa,
En Kappestrid paa Søen.
:,: Et herligt Skue her man fik,
Naar pilsnart, skummende det gik,
Ombord var Mænd med Ørneblik,
De styred klar af Bøen. :,:

3.

Den norske Fiskers Arbeidshjem
Det er hans kjære Snekke,
Tilgavns han den kan drive frem,
Og Maalet kan han række.
:,: Han Norges Hæder bringer ud
Til fjerne Land paa Pligtens Bud,
Han sparer ei den sidste Klud,
Som Første blandt de Kjække. :,:

4.

Saa styr da vel din Fiskerbaad,
Din kjække Ven den være,
Udfør din vakre Heltedaad
Som nu idag med Ære.
:,: Saa tidt du voved Liv og Blod,
Al Verden vidste, hvor du stod
Din Kamp, din Kraft, dit Mandemod
Skal Efterslægten lære. :,:

No. II.

Redningssang

afsunget ved Tromsø Ynglingeforenings Fest til Indtægt for Redningssagen 24de April 1896.

(Mel.: Ja vi elsker dette Landet.)

1.

Naar vort Nordlands bedste Kræfter
Stillet er i Nød,
Da vil sikkert spørges efter,
Hvem som Redning bød,
Da vil Mænd og Kvinder bære
Redningssagen frem;
:,: Thi da mindes alle Kjære
I hver Fiskers Hjem :,:

2.

Her arbeides nu med Varme,
Her skal frelses Liv,
Redning ud af Dødens Arme,
Hjem til Barn og Viv.
Vi vil Fiskeren beskytte,
Naar han pløier Hav,
:,: Vi vil bringe ham til Hytte
Bort fra vaade Grav. :,:

4.

Tænk, hvor mangen sjunken Baare
I det vilde Hav!
Tænk, hvor mangen bitter Taare
Nu kan tørres af!
Derfor vi i Tanken drage
Hen til Fisk'res Hjem.
:,: Vi vil standse Sorg og Klage.
Bringe Trøsten frem. :,:

4.

Mod det Maal vi freidig stævner,
Rækker hjælpsom Haand,
Yder alle, hvad vi evner,
Knytter Broderbaand.
Havets Sønner at bevare
Er en Tanke skjøn,
:,: Fiskermandens Liv at spare
Er vort Arbeids Løn. :,:

5.

Brødre, Søstre, lad os fremme
Landets store Sag,
Lad os ingensinde glemme
Raab fra Hvælv og Vrag,
Maatte Nøden altid finde
Norges Redningsbaad,
:,: Maatte den bli varigt Minde
Om en ædel Daad. :,:

No 12.

Velkomsthilsen

til Doctor Fridtjof Nansen ved hans Tilbagekomst til Vardø 13de August 1896.

1.

Ja, vi hilser Nordens Nansen,
Som han stiger frem.
Velfortjent han Hæderskrandsen
Bringer med sig hjem.
Idrætskonge er han vorden,
Norge har ham kjær;
:,: Velkomst fra det høie Norden
Bringer vi dig her. :,:

2.

Ja for lange tre Aar siden
Vardø du forlod.
Fuld af Haab var Ventetiden;
Thi du eied Mod,
Verden kjendte dine Kræfter,
Mod og Energi.
:,: Varmt dit Hjerte higed' efter
Polens Sceneri. :,:

Ja modtag fra hele Verden
Millioners Pris!
Aldrig glemmes Nansenfærden
Mellem Polens Is.
Vær velkommen da tilbage,
Hør vor varme Bøn:
„: Gud velsigne dine Dage,
Norges ædle Søn! :„

Lapponica 1.

Trykfeil.

Side 9,	3	V.,	3	L.	staar	Best	skal være Bets
	4	„	3	„	—	Tran	— Tram
	4	„	5	„	—	raake	— naakø
„	16, 5	„	2	„	—	rope	— rape
„	22, 5	„	4	„	—	Hvil	— Hil
			5	„	—	deres	— dines
„	16, 4	„	1	„	—	Daa eg var ein tjuaars Gut	

skal være: Daa eg var ein vaksen tjuaars Gut.